

RESSENYES DE TREBALLS DE RECERCA

M. Castellet - J.L. Navarro. "Co-H-estructuras sobre la unión puntual de dos co-H-espacios". Coll. Math. 31, 3-19, (1980).

Donat dos co-H-espais (X_1, μ_1) i (X_2, μ_2) hom classifica les co-H-estructures "essencialment diferents" damunt la unic puntual $X_2 \amalg X_1$ de manera que les inclusions i projeccions naturals siguin aplicacions primitives.

M. Castellet - J.L. Navarro. "Le groupe des co-H-extensions de deux co-H-espaces". C.R. Acad. Sc. Paris, 291, sèrie A, 139-142 (1980).

Donats dos co-H-espais (X_1, μ_1) i (X_2, μ_2) hom demostra un teorema de classificació de les classes d'equivalència de co-H-extensions de (X_1, μ_1) per (X_2, μ_2) mitjançant la obstrucció a la primitivitat $\omega(\quad; \mu_2, \mu_1) : [X_2, X_1] \rightarrow [X_2, X_1 \# X_1]$.

J. Girbau. "Sur le théorème de stabilité de Hamilton, Epstein et Rosenberg". Comptes Rendus Ac. Sc. Paris, t.291 (1980), A-41-44.

S'introduceix el concepte de fibrat admissible sobre una varietat foliada i es dóna un teorema relativ a la cohomologia d'una tal varietat a valors en aquests fibrats. Aquest teorema està relacionat amb un resultat de Hamilton, Epstein i Rosenberg.

D. Nualart - M. Sanz. "Changing time for two-parameter strong martingales". Acceptat als Annales de l'Institut Henri Poincaré.

Sigui $\{M_z, z \in R_+^2\}$ una martingala forta de quadrat integrable adaptada a un procés de Wiener en el pla. Es donen condicions suficients sobre una família de regions d'atur $\{D_z, z \in R_+^2\}$ per tal que $\{M(D_z), z \in R_+^2\}$ sigui un procés de Wiener. Es caracteritzen totes les famílies creixents de regions d'atur deterministes que transformen un procés de Wiener en el pla en un altre. Finalment s'estenen aquests resultats a processos amb paràmetre n -dimensional.

M. A. Canela. "Bornología equicontínua en un espacio de aplicaciones lineales continuas". Revista de la Universidad de Santander, № 2, I parte, (1979), pág. 11-121.

Siguin E i F espais vectorials topològics, F localment convex. Hom estudia la bornologia convexa separada definida sobre $L(E,F)$ pels conjunts equicontinuus, en particular la manera com certes propietats d'aquesta bornologia es relacionen amb les propietats de E i F .

M. A. Canela. "Un reciproco de un teorema de A. Wilansky". Apareixerà a les Actas de las VII Jornadas Hispano-Lusas.

En aquesta comunicació, hom dóna una demostració, per un espai localment convex complet respecte a la Mackey-convergència del reciprocal del següent resultat de A. Wilansky: El dual d'un espai de Mazur, amb la topologia de la convergència sobre les successions nul·les, és complet.

M. A. Canela. "Una caracterización de las bornologías polares". Apareixerà a les Actas de las VII Jornadas Matemáticas Hispano-Lusas.

Sigui E un espai bornològic convex regular (un espai localment convex separat) i F un espai normat. Hom considera l'espai E^1 de les aplicacions lineals afitades (continues) de E en F , amb la topologia natural (la bornologia equicontínua). Definit $E^n = (E^{n-1})^1$ per tot $n > 1$, hom obté una successió $(E^n)_n$ composta per, alternativament, espais bornològics convexos i localment convexos. Hom estudia la inclusió de E en E^2 , donant una condició necessària i suficient perquè un espai bornològic convex sigui polar.

E. Giné. "Domains of partial attraction in several dimensions" Ann. Inst. H. Poincaré XVI, 87-100 (1980).

Es demostra que els teoremes clàssics de Khinchin i de Doeblin sobre el tema es generalitzen a espais de Banach (si bé no emprant els mateixos mètodes de demostració) però que en general en espais de Banach la situació és més complicada, com demostren dos contraexemples a resultats més recents de Jain i Orey. (Un dels contraexemples, si bé essencialment correcte, té un error de càlcul; la correcció sortirà en un nº posterior de la mateixa revisita). Es deixen oberts alguns problemes.